

ת"פ 18205/07/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד יוסי ברכה, הנאשם

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 18205-07-17 מדינת ישראל נ' ברכה ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ מתמחה מר אדרי
נגד
יוסי ברכה - הנאשם
ע"י ב"כ עוה"ד אלי מויאל

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בו יוחסה לו עבירה של שיבוש מהלכי משפט בניגוד לסעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. ע"פ עובדות כתב האישום המתוקן בשנית אחיו התאום של הנאשם הגיע ביום 20.12.15 לתחנת המשטרה כשהוא מצויד בתעודת הזהות של הנאשם, כדי להגיש תלונה כנגד איתמר בגין גניבת שיקים, וזאת בכוונה להונות. ביום 3.8.16, הגיע האח התאום לעימות מול איתמר, במקום הנאשם, ונערך עימות כאשר השוטרת ואיתמר מניחים כי מדובר בנאשם. הנאשם, מסר ביום 20.12.15, וביום 3.8.16. את תעודת הזהות שלו לאח התאום וזה התחזה בו בכזב בעת הגשת התלונה ובמהלך העימות. בכך, התכוון הנאשם להכשיל הליך שיפוטי.

3. הסדר הטיעון

ביום 13.12.17 הציגו הצדדים הסדר, לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע ויופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר אשר יבחן את שאלת ההרשעה. המאשימה התחייבה להמלצות התסקיר.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר מיום 17.6.18, סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 43 נשוי ואב לשלושה קטינים, הנאשם בוגר 7 שנות לימוד. קיבל פטור משירות צבאי בשל מחלת הסכרת, הינו בעלים של בית קפה. ביחס לביצוע העבירה, טען הנאשם כי בשל לחץ בעבודה לא התפנה להגיש תלונה ומסר את התעודה לאחיו על מנת שיגיש את התלונה ויצג את עמדתו. לדבריו לא הנחה את האח להתחזות בשמו. לדבריו לא היתה כוונה פלילית לביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לצמצם ממידת אחריותו, כי לנאשם קושי בקבלת סמכות. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית לעוברי חוק בתחום המרמה, אך הנאשם שלל צורך טיפולי בתחום זה ובכל תחום אחר. לדבריו עובד שעות רבות בבית הקפה ואינו יכול להתפנות להליך טיפולי. שירות המבחן ציין כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

עמוד 1

שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון בינונית לביצוע עבירות דומות בעתיד. שירות המבחן ציין כי הנאשם לדבריו זקוק לתעודת יושר, כי אחרת לא יוכל לפתוח תחנת לווטו/טוטו בבית הקפה שבבעלותו, עם זאת לא תוארה בפני שירות המבחן פגיעה ממשית בפרנסתו כתוצאה מהרשעה. בהעדר קיומו של נזק קונקרטי ובהעדר נכונות להליך טיפולי שיהיה בו כדי להפחית מסוכנות שירות המבחן לא מצא לנכון להמליץ על ביטול ההרשעה. שירות המבחן בחן אפשרות שהנאשם יבצע עונש של"צ, אך הנאשם סרב. לפיכך, המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות מאסר בדרך עבודות שירות כעונש מוחשי ומאסר מותנה כעונש הרתעתי.

טיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, כי העבירות המיוחסות לו חמורות וקיימת הצדקה לענישה משמעותית. לדבריה התסקיר בעניינו שלילי ומלמד על רמת סיכון בינונית להישנות עבירות. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם מסרב לבחון אפשרות לשינוי דרך התנהלותו. על אף המלצת שירות המבחן המאשימה מסכימה להשית ענישה צופה פני עתיד ובלבד שיתווסף לה קנס משמעותי, הגם שלשיטתה קיימת הצדקה להטלת עונש מאסר ולו מאסר קצר בדרך של עבודות שירות.

6. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לבטל את הרשעת הנאשם על אף המלצת שירות המבחן. לדבריו האחראי העיקרי לפרשה הוא אחיו התאום של הנאשם, אשר הוא זה שהתחזה והכשיל את השוטרים, חלקו של הנאשם היה מינורי ביחס לחלקו של האח והתבטא במסירת תעודת הזהות. לדבריו הנאשם לא הרוויח דבר מהמרמה. האח התאום נדון לחודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות, ולדבריו יש לעשות הבחנה ברורה בין עונשו של האח התאום לבין עונשו של הנאשם. לדבריו הנאשם מפרנס חמש משפחות שעובדות בעסק. הוצגו מסמכים רפואיים של הנאשם, המלמדים על מחלת הסכרת ובעיות רפואיות. לדבריו הרשעה עלולה לפגוע אנושות בעסקו של הנאשם, שכן הרשעה בתיק תביא לאי חידוש הרישיון של תחנת הטוטו והפיס אשר מוצבות בעסקו של הנאשם. לדבריו העובדה שהמאשימה הסכימה בעת הצגת ההסדר לבחון ביטול ההרשאה מלמדת כי במקרה דנן, ניתן לבטל הרשעה ולהעמיד את העונשים על הרף הנמוך.

7. הנאשם, ביקש לומר דברים. לדבריו מדובר במעידה חד פעמית שנעשתה לא בכוונה. הסביר כי לא יכל לעזוב את העסק ולכן שלח את אחיו. לא התכוון לרמות את המשטרה או להפריע. לדבריו הוא הגיש את התביעה על השיקים שמישהו אחר חייב לו, הוא לא התכוון לשקר או לרמות. לדבריו אם יורשע זה עלול לסגור לו את עסקו, לא יוכל לתת שירות של WINNER ולכן מבקש לבטל הרשעתו. הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו.

דין

מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, על כן יקבע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

9. **הערכים המוגנים** אשר נפגעו הם שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, שמירה על יכולת אכיפת החוק.

10. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הנמוך. זאת בשים לב לחלקו של הנאשם בפרשה, אשר התבטא בכך שמסר לאחיו התאום את תעודת הזהות, אשר אפשרה את ביצוע העבירות על ידי האח.

11. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות:** נתתי דעתי לדברי הנאשם כי העבירה בוצעה בשל עומס עבודה באופן שלא יכול היה להתפנות כדי לגשת בעצמו למשטרה להגיש תלונה. נתתי דעתי לכך שחלקו של האח התאום בפרשה גדול יותר, הוא זה אשר השתמש בתעודה, התחזה והפריע לשוטרים, חלקו של הנאשם התבטא בכך שהוא מסר את התעודה ובכך עשה פעולה כדי להכשיל הליך שיפוטי. נתתי דעתי לכך, שהנאשם לא

הפיק רווח מהעבירה. העבירה לא בוצעה בתחום. אין בידי לקבל את טענת הנאשם, כי לא התכוון לבצע את העבירה וכי לא היתה לו מטרה לרמות את המשטרה, שכן הנאשם הודה בכתב האישום, לאחר שתוקן, ובכתב האישום בו הודה, מצוין במפורש כי התכוון להכשיל הליך שיפוט.

12. על **מדיניות הענישה הנוהגת** ניתן ללמוד, בין היתר מפסקי הדין שלהלן:

· ע"פ (מחוזי נצרת) 65718-11-16 **אלימלך נ' מדינת ישראל** (4.4.17) המערערת הורשעה בבית משפט קמא לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו וזכותה מיתר העבירות שיוחסו לה בכתב האישום. נדונה למאסר מותנה וקנס. ערעורה על הכרעת הדין ועל גזר הדין נדחה.

· ע"פ (נצרת) 37968-12-16 תמיר יואל נגד מדינת ישראל (4.4.17). המערער הורשע בבית משפט קמא לאחר שמיעת ראיות בעבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ושיבוש מהלכי משפט, וזוהי מיתר העבירות שיוחסו לו בכתב האישום. נדון למאסר מותנה בן 6 ח' למשך 3 שנים וקנס בסך 2000 ₪. ערעורו בבית המשפט המחוזי התקבל באופן חלקי בכך שזוהי מהעבירה של שיבוש מהלכי משפט ובמקומה הורשע בעבירה נוספת של הפרעה לשוטרי, העונש נותר ללא שינוי למעט הגדרת המאסר המותנה באופן שניתן להפעילו רק על עבירה של הפרעה לשוטרי ולא על עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

· ת"פ (שלום ת"א) 17382-03-15 **מדינת ישראל נ' חדד** (15.6.15) הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפת סתם (בן זוג) איומים ושיבוש הליכי משפט. הנאשם הגיע לבית הספר מקום עבודתה של המתלוננת, שם איים, קילל ותפס אותה בצווארה. בהמשך התקשר למתלוננת וניסה לשכנע אותה לבטל את תלונתה. הנאשם נדון ל 6 חודשי מאסר על תנאי וענישה נלווית.

ראו גם רע"פ 4592/14 **דיאנה סרגייב רוסמן נ' מדינת ישראל; עפ"ג (מרכז) 23394-01-14 עמרן נ' מדינת ישראל; ע"פ (י-ם) 8414-09-11 חחיאשוילי נ' מדינת ישראל; ת"פ (ת"א) 30713-06-10 מדינת ישראל נ' ליאת רפאל; ת"פ (רח'א) 8504-03-12 מדינת ישראל נ' אוחנה.**

14. לאור כל המפורט אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה** נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

ביטול ההרשעה

15. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

16. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. **בפרשת כתב** ציין כב' השופט ש' לוי את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שירות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות

כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילות של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

17. בע"פ (מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט כי מדובר במעין **"מקבילית כוחות"**:

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

18. הנטל להוכיח שמתקיימים התנאים לביטול הרשעה רובץ לפתחו של הנאשם.

19. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי **לא ניתן בנסיבותיו של הנאשם לוותר על הרשעתו בדין**.

20. כאמור, חומרת הנסיבות אינה ברף הגבוה, ואף המאשימה הסכימה לבחון את ביטול ההרשעה ככל שתמצא לכך הצדקה מבחינת התנאים האחרים הנדרשים לביטול ההרשעה. ועם זאת, בנסיבות שבפניי, לא מתקיימים התנאים האחרים. כפי שעולה מהתסקיר, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון בינוני להישנות העבירות, סיכון אותו יכול והיה ניתן להפחית אם הנאשם היה משתתף בהליך טיפולי אך הנאשם סרב להשתלב בהליך טיפולי ואף סרב שתוטל עליו ענישה חינוכית בדמות של"צ. כאמור הנאשם לא עבר הליך שיקום והרשעה לא תפגע בשיקומו.

באשר לנזק הקונקרטי, ככלל כל הרשעה בעלת פוטנציאל לגרום נזק למורשע ועם זאת המחוקק קבע כי הכלל הוא הרשעה וכי אי הרשעה הוא החריג לכלל.

הנזק הנטען על ידי הנאשם, הינו ערטיילאי ואינו קונקרטי ולא התרשמתי כי עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

הנאשם הגיש מסמכים על כך כי הינו זכאין מורשה מטעם מפעל הפיס, הנאשם צירף את הקריטריונים לקבלת רישיון ומהם עולה כי נדרש אישור של משטרת ישראל. עוד עולה, כי נדרשות 12 שנות לימוד לפחות. כפי שעולה מהתסקיר הנאשם אינו בוגר 12 שנות לימוד, כך שהדבר מלמד כי קריטריונים אלה אינם בבחינת "יהרג ובל יעבור". זאת ועוד, במסמך הקריטריונים צוין כי אמנם "נדרש אישור משטרת ישראל" אך לא נאמר כי קיימת חובה שלא תהיה הרשעה פלילית. יכול ואישור ניתן גם למי שלחובתו הרשעה בפלילים.

בסעיף 3.3 לנוהל פתיחת תחנות אשר הוגש לבית המשפט, עולה, כי על בעל התחנה להמציא תצהיר ערוך כדין שאין לו הרשעות קודמות. ועם זאת, במקרים חריגים ניתן היתר לפתיחת תחנה, גם למי שבעברו הרשעות ובלבד שמועצת ההימורים בספורט התרשמה כי ההרשעות אינן מעידות על כך שצפויה תקלה כלשהי בפעילות התחנה.

כאמור, הנוהל הנ"ל עוסק בפתיחת תחנה. בעסקו של הנאשם כבר נפתחה תחנה וספק עד כמה הנוהל הזה רלוונטי לגביו, מה גם שכאמור השלכותיה של הרשעה הינן בשיקול דעת של מועצת ההימורים לספורט.

21. לפיכך, הגם שהנאשם נעדר עבר פלילי והגם שחומרת העבירה אינה ברף הגבוה, במכלול השיקולים, בשים לב לכך שקיים סיכון בינוני להישנות עבירות, להיעדר נכונות לעבור הליך טיפולי, בהעדר נכונות לבצע ענישה חינוכית ובשים לב שהנזק הנטען הינו ערטיילאי ואינו ברף עוצמה גבוה, לא מצאתי הצדקה להורות על ביטול ההרשעה.

22. כאמור גם שירות המבחן לא מצא הצדקה להמליץ על ביטול ההרשעה.

23. על כן, הרשעת הנאשם תישאר בעינה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

24. לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

25. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה. לקחתי בחשבון כי הנאשם ביטא חרטה וצער על מעשיו.
- זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- לקחתי בחשבון את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה (למעלה משנתיים וחצי).
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעלו מטיעוני ההגנה וכפי שעלו מתסקיר שירות המבחן, את מצבו הרפואי. את המחויבות שלו לעבוד שעות ארוכות לצורכי פרנסה.
- לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את חלקו של הנאשם האחר בפרשה ואת העונש אשר נגזר עליו.

26. אני סבורה כי על אף המלצת שירות המבחן להטיל ענישה מוחשית בדמות מאסר בעבודות שירות, ניתן בנסיבות דנן להסתפק בענישה ברף התחתון של המתחם, קרי ענישה מותנית, עמדה שאף המאשימה שותפה לה.

בשים לב לכך, שהעבירה לא בוצעה למטרות רווח, הקנס שיושת לא יהיה ברף הגבוה.

סוף דבר

27. לאור כל האמור לעיל, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 3 חודשים שירוצה במידה והנאשם יעבור עבירה בה הורשע תוך 3 שנים מהיום.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך ₪ 3,000 להימנע מביצוע עבירה בה הורשע והכל תוך

שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 90 יום.

מוצגים יושמדו ככל שקיימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 16.7.18 במעמד הצדדים.